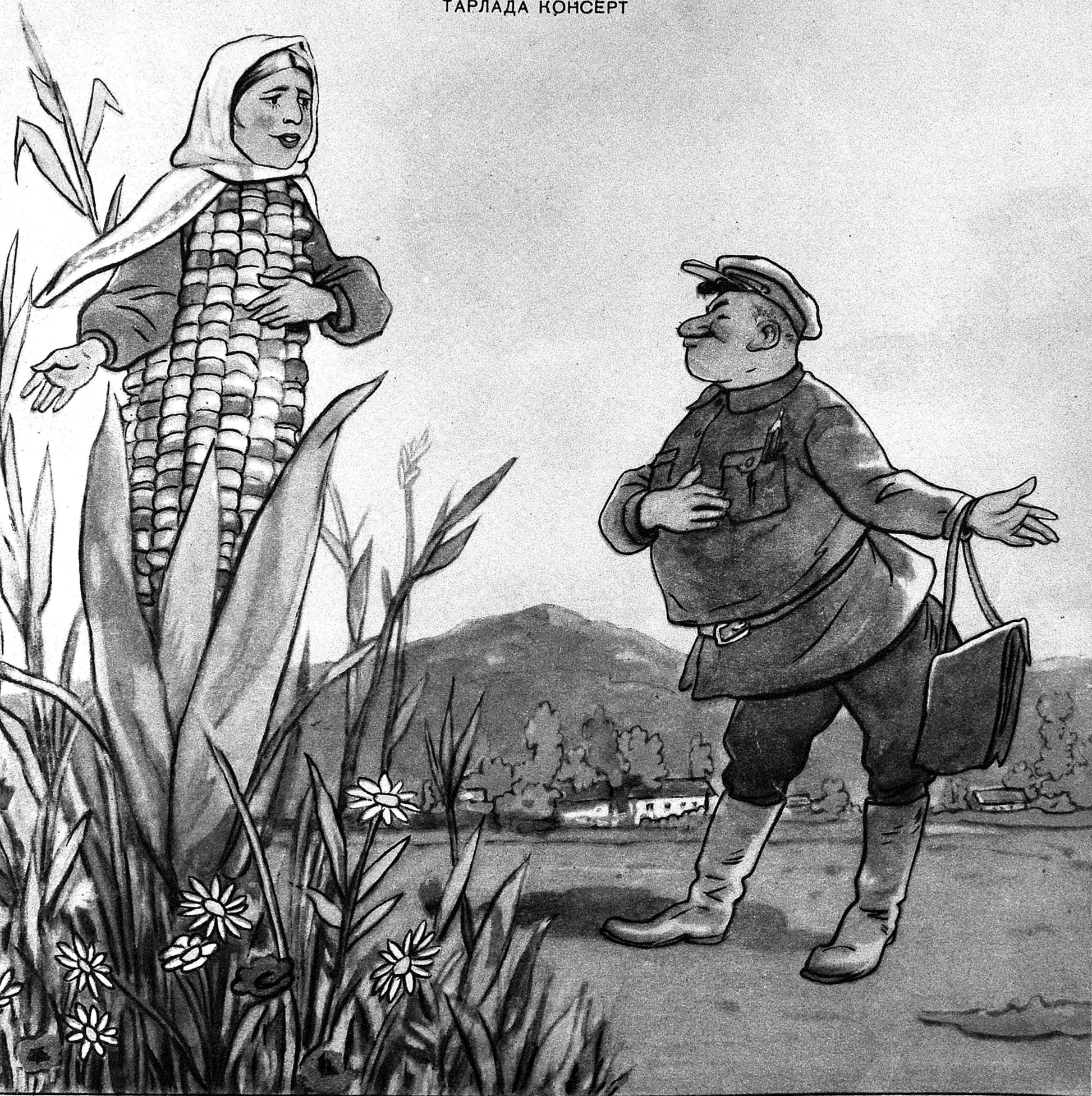

ТАРЛАДА ҚОНСЕРТ

КОЛХОЗ СӘДРИ:-Сәни көрдүм, ашыг олдүм, дәрде салдым чанымы,
ГАРҒЫДАЛЫ:-Көзәлим кәл һалымы сор, рәһм элә!

К И Р П И

АСТРАХАНБАЗАР СӘФӘРИ

Редакциямыза кәләп мәктүблардан биринин үстүндә язылмышды: «Бакы, «Кирпи» журналы редакциясы, сәйяр мұхбир Чохбилмишә». Мәктүбун ичәрисиндә исе биздән килейләнирдиләр. «...Әкәр сән доғрудан да чохбилмиш олсайдын Астраханбазардакы ишләрдән хәбәр тутардын вә биләрдин ки...».

Язылларын керисини охумаға әһтиәч йох иди. Чүнки мәктүб әли-мә чатмамышдан бешчә дәгигә әввәл Астраханбазара ә'зам олунмағым барәдә әмр верилмишди.

Хуләсә, сабаһы күн өзүмү Астраханбазара етирдим. Әввәлчә йолум колхоз базарына душдү; базар бөйүк бир мейданчадан вә дөрд бир тәрәфдә тиклимиш дүкәнлардан ибарәт иди. Бурада едди мағазә, дөрд емәкхана вә чайхана, сәнәткарлар ишләйән доғгуз ә'малатхана, ики дөлләкхана, ики чәхыр вә ики әт дүканы вар, вәссалам-шүд тамам. Даһа чырағла ахтарсаныз бурада колхоз базарына дәхли олан һеч зад көрмәсиниз.

Базарын коменданты Бабаеви ахтардым ки, ондан үч-дөрд кәлмә сөз сорушум. Дедиләр:

— Тапмазсан, базарлыг әләмәк үчүн гоншу району кедиб.
Даһа базарын нәтәмизлиийиндән, әтрафындакы ий-гохудан данышмаг истәмирәм, чүнки бу мәсәләләрин районун санитар һәкиминә дәхли вар. О киши дә анд ичиб ки, һеч вахт базара кәлмәсин.

Базардан чыханда йол үстүндәки бөйүк бинадан гулағыма гәрибә сәсләр кәлди. Пәнчәрәдән ичәрийә бойлананда көрдүм ки, бир чаван оғлан кағыз охуюр, мүдир столунун далында отуран орта яшлы киши исе күлә-күлә она чәваб верир. Оғлан охуюрдү:

— Кәрпич истәһсалы үзрә план еринә етирилиб: кечән илин дөрдүнчү кварталында 53 фәиз, бу илин биринчи кварталында 0,0 фәиз...

— Чанын сағ олсун, керисини оху!
— Колхозларда метал алатларын тәмири 50—60 фәиз.

— Бәсимиздир, керисини оху!
— Назирликдән тапшырмышдылар ки, гамыш прәсләмәк йолу илә ерли инашаат материалы һазырлағ.

— Гамышы мәнән узаг әлә!.. Дүшәр-дүшмәзи олар...
— Планымызда вар иди ки, халчачылыг сехи ачаг, ерли ағачлардан доғрағ, кәрпичи механики усулла истәһсал эдәк.

— А Гасымов, сән олмаян шейләрдән нийә данышырсан, найимиз вар, онлардан де!..

— Йолдаш мүдир, ахы бизим идәрәнин ады ерли сәнәе комбинатыдыр, биз кәрәк ерли хаммалдан истифада эдиб әһалинин...

— Нә хам-хам данышырсан? Бәс шәһәрдәки бу гәдәр дөлләкханаларда ерли әһалинин сағгалыны гырхырыг, бу, ерли сәнәе дейил?... Нә сабата белә шейләрдән яз!..

— Баш үстә... Дөлләкханаларда үз гырхдырмаг планы 136 фәиз.
— Ай бәрәкәллаһ, бунлардан яз!.. һесабымызы охуянда дост севинсин, дүшмән янсын...

— Бурда даянмаг мәсләһәт олмады; раст кәлдийим бир нәфәрдән хәбәр алдым:

— Кәндләрә кетмәк үчүн машын һарда даяныр?
— Мәсәлән, һансы кәндә?

— Әлә һансына олду. Астанлыя, Бозяйрана, Парсавая, Дөвләт Алыбәйлийә, Чәнкана, тәфәвүтү йохдур, кәзмәйә кедирәм.

— Киши мәнә бахыб башыны булады:
— Чаныны чөлдән тапмысан?

— Нечә мәкәр?..
— Рәһмәтлик оғлу, о кәндләрә йол вар ки, кедиб гайыда биләсэн, мән өзүм гонум-әграбамын үзүнә һәсрәт галмышам, дәрә-тәпәдә батыб галмаг көрпүдән учуб елмәк горхусундан доғма кәндимизә кетмирәм.

— Бәс бу районда йол шә'бәси йохдур?

— Вар.

— Мүдири кимдир?

— Мән.

— Аһа, Шүкүр Гулиев сизсиниз, дейирләр ки, сиз чох пис ишләйирсиниз.

— Бөһтандыр, валлаһ... Бу да тәзә чыхды?.. Пис ишләйирсиниз... Индийә гәдәр мәнә тәгсирләндирирдиләр ки, һеч ишләмирсән, инди дә тәзә сөз чыхардылар, гәрибәдир валлаһ...

— Яхшы, йолдаш Гулиев, бәлкә сиз район коммунал тәсәррүфаты шә'бәсинин мүдири Мәһәrrәм Бағырову тапмагда мәнә көмәк әдәсиниз; ондан сорушасы сөзүм вар.

— Сиз сорушсаныз да о, чәваб вермәйчәк, чүнки ганы гарадыр. О, бу вәзифәсиндән әввәл селпода ишләйирди. Үзүлүшәндә аяғында 17 мин 716 манат пул галыб. Инди гыснашдырыблар ки, пулу вер!

— Буну сиз һардан биләйирсиниз?

— Мәмә ейәндән пәпә ейәнә гәдәр, буну һамы билир. Нәтта мән-кәмә һөкм дә чыхарыб! Амма Мәһәrrәм пулу гайтармыр...

— Бәс инди Мәһәrrәми һарда тапмаг олар?

— Неч ердә, чүнки исраға күн Ләнкәрана һамама кетмишди, һәлә гайытмайыб.

— Бәс өз районунуздакы һамама ишләмир?

— Дәвәнин һарасы дүздүр ки, бойну дүз ола?..

— Гулиевдән айрылыб МТС-ә тәрәф дөндүм вә бир дәстә фәһлә илә габағлашдым; бири дейирди:

— Данышанда ағызларына чуллу довшан сығышмыр, дейирләр ти-чәрәти кенишләндирик. Амма МТС-дәки емәкхана илә мағазә...

— Өзүмү онлара нишан вериб тәфәсилаты хәбәр аланда фәһләләрин дәрди тәзәләнди:

— Ай гардаш, емәкханамызда минерал су йохдур, конфет йохдур, стәкан йохдур, пендир йохдур, күлгабы йохдур, дузгабы йохдур, әл-үз-юян йохдур, папирос йохдур, спичка йохдур, һеч гапысында лөвһәси дә йохдур...

— Башга бир фәһлә онун сөзүнү кәсди:

— Мағазамыз ондан да писдир, кедирсән садә бир шей алмаға сәнә «йохдур» верирләр, аяғгабы, көйнәк, пенчәк, шалвар, чораб, без, чит, трикотаж, чай, конфет, макарон, дуз, гәләм, дәфтәр, ийнә, мұхтәсәр ки, һеч шей йохдур... Олан малларын үстүнә гиймәт язылмыр, чәки даш-лары да Нуһ әйямындан галма...

— Нийә бу барәдә шикайәт дәфтәринә язмырсыныз?

— Шикайәт дәфтәри вар ки, язаг?

— Бәс орада нә вар?

— Нә олачаг, емәкханада Фируз мүәллим, мағазәда да көһнә бағ-гал Мәшәди һүсейнгулу отуруб өзләри үчүн чах-чух әләйирләр.

— Кедиб, бахыб дейиләнләри көзүмлә көрүб кери гайыдандан сонра, үстүндә «Астраханбазар—Бакы» язылан дизелә яхынлашыб саат нечәдә йола дүшәчәйини хәбәр алмаг истәйирдим ки, ики нәфәр сәлиғәли ке-йинмиш чаван оғлан яныма кәлиб өзләрини таныш верди. Мәктүбу бунлар языбмыш. Онлардан бири деди:

— Йолдаш Чохбилмиш, йохса гайыдырсыныз?

— Бәли.

— Бәс бизим яздығларымыз нә тәһәр олсун, әлә кәлиб бахдыныз, гуртарды кетди? Бәс тәдбир көрмүрсүнүз?

— Мәним борчум бахмаг, сонрадан да журнала язмагдыр. Тәдбири исе бүтүн бу әһвалатлары чох яхшы билән район тәшкилатларынын рәһ-бәрләри көрәчәкдир...

«Кирпи»нин сәйяр мұхбири
ЧОХБИЛМИШ

Юрий ФИДЛЕР.

Гызханымын әмәлләри

Көзләриндән гачмышдыр,
Гызханымын юхусу.
Ону бу һала салмыш,
Имтаһанын горхусу.
Фикриндән, хәялындан
Бир анда нәләр кечир...
Бир-бириндән дәншәтли
Гара сәһнәләр кечир...
О юхуда көрүр ки,
Әвләри зүлмәт олмуш,
Китабларын үстүндә
Улайыр гара байгуш.
Гызханым дәншәт илә,
Айылыр юхусундан.
Аяғлары, әлләри
Титрәйир горхусундан.
— Йох, йох, әсла санмайын,
Бу адичә бир гушдур,
О әвләри дағдын,
Гара, мурдар байгушдур.
О улады, демәк ки,
Сабаһ мән имтаһандан
Алачағам бир «2».

Гызханым фал ачдырыб
Гоча фалчы гадына.
Дейир:—Һөрмәтим вардыр
Һәр бир заман адына.
Чәддинә гурбан олум,
Фалыма бах сөйлә сән,
Чәбр имтаһанындан
Нечә алачағам мән.
Комсомолчу бир гызам,
Бир сәнәдир пәнаһым.
Дәрә башыма кирмәйир,
Нәдир мәним күнаһым?!

Гызханым фалда көрүр,
Гушда көрүр бәхтини,
Дәрсләри охумайыб,
Бош кечирир вахтыны,
Билмир ки, фалчы, байгуш,
Вермир она гиймәти.
Ону дардан гуртарар,
Ялныз иши, зәһмәти.

Тәрчүмә әдәби
Тофиг МҮТӘЛЛИБОВ.

СЕПАРАТОР ЭЪВАЛАТЫ

Астара чай фабрикиннн күн батан тәрәфиндә, яшыллыглар ичәриндә бир даш бина вар ки, элейһгаз кеймәмиш орая яхын дүшмәк олмаз. Бура Ләнкәран яғ-пендир заводунун Астарадакы сепаратор шө'бәсидир.

Әмир Әһмәдов бу шө'бәнин мүдири, Сабир Мурадов лаборанты, Зәһра Гәмхарова да шө'бәнин фәһләсидир. Бу үч нәфәрден башга шө'бәдә сепаратор дейилән бир алат дә вар ки, шө'бәйә кәлән сүдләри һәмнин алат васитәсилә гаймаға дөндәрирләр.

Кечән илләрдә, мәһсул аз олан вахтларда, Зәһра сепаратору һәрләйә-һәрләйә гәбул олуна сүдләри биртәһәр э'мал әдиб Ләнкәрана көндәрирди.

Инди исә колхозларда инәкләрин сайы артмышдыр. Кечән илләре нисбәтән бу ил чох сүд сағылыр. Амма бу шө'бәдә һеч бир дәйишиклик йохдур. Енә дә Әмир сүдү тәһвил алыр, Сабир мүайинә әдир, Зәһра да сепаратору һәрләйир. Йоруланда да үзүнү мүдирә тутуб дейир:

— Әмир гардаш, әлдән дүшдүм, әлач әлә.

Әмир үзүнү Сабирә тутуб дейир:

— Сабир, кеч бир аз да сән һәрлә!..

— Мәнә нә борч, чанын янырса, кеч өзүн һәрлә!

Бу эһвалатлар һәр күн баш верир. Шө'бәйә сүд тәһвил вермәйә кәлән колхозчулар саатларла күнүн алтында көзләйир, сүдләр чүрүйүр... Әмир, Сабир вә Зәһра исә мүбаһисә әдирләр. Бә'зи вахт Әмир пилләкәнларын үстүнә чыхыб колхозчуларә дейир ки:

— Даһа сүд гәбул әләмирик. А кишиләр, бизим күнаһымыз йохдур әй... Зәһра йорулуб, сепаратору һәрләйә билмир, онун да чаны чандыр ахы...

Колхозчулар да дейир:

— Бәс биз эшитмишик ки, бу шө'бәйә электриклә ишләйән сепараторлар, дондурма чиһазлары кәлир, нә тәһәр олду?

— Әлә яхшы эшитмисиниз, аваданлыг кәлиб, амма заводун директору Кәлбиев онлары Ләнкәрандан бу тәрәфә кечмәйә гоймайыб. Аваданлыгын һамысыны Ләнкәрандакы яғ заводунда гурашдырыб, ишә салыб.

— Бәс бизим һаггымызда фикри нәдир?

— Тапшырыб ки, нә гәдәр Зәһранын күчү чатыр, о гәдәр сүд гәбул эдин, әлә ки, Зәһра йорулду, колхозчуларә дейин ки, ени техника Астара шө'бәсинә кәлиб чыхана гәдәр сүд мәһсулларынн азалтсынлар, бунула да сөз-сөһбәт кәсилсин.

О.НАГЫЕВ.

— Мәндән яздыгыныз шикайәти йохламағы назирлик мәнә тапшырыб. Дейинкөрәк мән сизә нә чәза верим?

(„Крокодил“дән)

САЙЫЛОВ ПУЛ САЙЫР

Пушкин району Молотов адына колхоздан алачағы оланларын нәзәринә чатдырылыр ки, мүһасибәтә кәлән заман әввәлчәдән пулларынн нәгд алыб, сонра чәдвәлә имза әләсинләр. Әкс тәгдирдә, М. Гасымовун аиләси дүшән чәнчәлә дүшәрләр.

Чүнки бә'зи вахт колхозун мүһасибни Чапы Сайылов сәнә имза әлтәдириб пуллары сайыр вә өз чибинә гөмб дейир:

— Хош кәлдин! Кет, мәнә сүбүт әлә ки, пулуну алмамьсан...

ГОРХУЛУ АДАМ

Әли Байрамлы району Ленин адына колхозун бригадири, партия үзү Сабит һусейновун кобуд һәрәкәтләри һаггында она күлдән ағыр сөз демәк гадағандыр!

Һусейнов бир сөзүнү ики эләйәнләрин башларына әлә оюн ачыр ки... адамнн дәймиши дурдуғу ердә, калы төкүлүр.

О, мангабашчысы Ниса ханымын габыргаларынн әлә юмшалдыб ки, сәси кәдиб район прокуроруна чатыб.

Ондан горхун!.. Нечә ки, колхозун илк партия тәшкилатынын кәтиби ондан горхуб, мәсәләсини мүзакирә әләмир.

Рәссам З. КӘРИМБӘЙЛИ

Бачоғду, сән һансы колхоздансан?

Мән колхозчу дейиләм.

Үстүнү бурма, мән өзүм дә һеч колхозчу дейиләм.

M.F.Axundov adına
Azərbaycan Milli
Kitabxanası

1922

Али савадлы бисавад

О, мотал шоруйла, инәк яғыйла
Биртәһәр битирди орта мәктәби.
Көнүлсүз көрүшүб Күр ғырағыйла,
Тәһсилә йолланды гоншумуз Чәби.

Бакыда яшаян бир таныш «дайы»
Чәбийчин дүшүнүб һагг ери сечди.
Билмәдим нә этди тапылмыш «дайы»
Гоншум имтаһандан од кими кечди.

Амма институт биринчи күндән
Дөшүнә дүшмәди билмирәм нийә.
«Чанымы күчәдән тапмамьшам мән»,
Дейиб кефлә дурду өмүр сүрмәйә.

Һәр ахшам кейинди чыхды булвара,
Кәзди көзәлләрлә «кефи көкәлди».
Бадә достларыйла ресторанлара
Бә'зән о бир күндә беш дәфә кәлди.

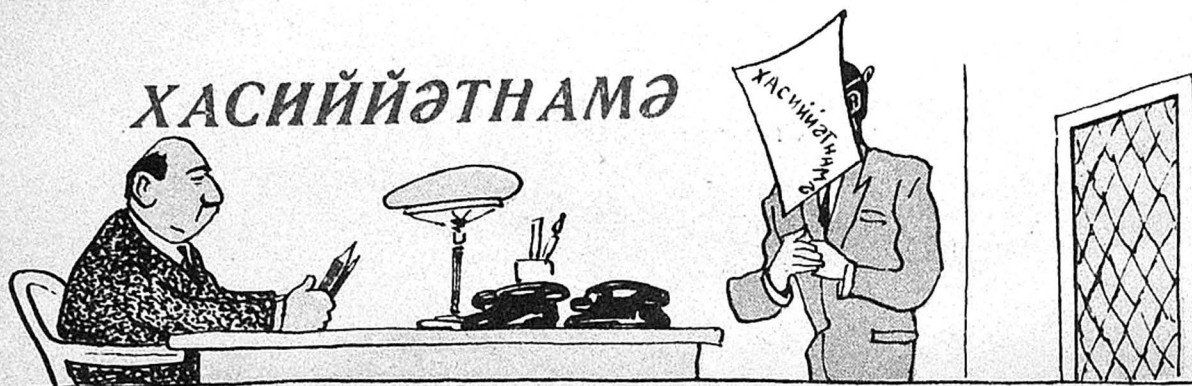
Нечә йол «Көйкөлдән» о чыхды сәрхош,
Кефдән өзкә нә вар һәятда данды.
Кечәли-күндүзлү кәзсә дә бош-бош,
Өзүнү һамыдан биликли санды.

Өзү дейән кими «кириб мейдана
Элмин йолларында гойду беш ил чан».
Дүз беш ил «әлләшиб мәрду-мәрдана»,
Али мәктәбин дә дәйди далындан.

Мән инди билмирәм һардадыр Чәби,
Амма билирәм ки, бизә яд олду.
Битириб биртәһәр али мәктәби,
О, али савадлы бисавад олду!

Һусейн ҺУСЕЙНОВ.

ХАСИЙЭТНАМА

Мүшкүловун гайнаасы кабинеттен чыкты. Көзлөмө отагында эйлээрэк үрөк чырпытысиле йолуну көзлөйөн Фагырзадэй көз басды вэ башынын ишарэсиле она билдирди ки, иш дүээлиб, ичэри кеч! Фагырзадэ шэстлэ аяга галхыб өзүнү дүээлтди, гапыны явашча ачараг кабинетэ кирди. Мүшкүлов башыны галдырыб эввэлчэ көзлөрүнн гыйды, сонра столун габагында иришэ-иришэ даянан Фагырзадэй бахды, онун быглары дартылды, узун метал дишлэри көрүндү. Фагырзадэ тэклиф көзлөмөдөн стулун бирини чэкиб эйлэшди. Нэлэ гычыны да о биринин үстүнэ ашырды.

Мүшкүлов бир она бахды, бир дэ өзүнэ дейсэн Фагырзадэнин һэрэкэтлэри хошуна кэлмэди. Чүнки Мүшкүловун өзүнэ мэхсус ганун-гайдасы вардыр. Нэр кэс онун отагына кирсэ кэрэк мүтлэг ичазэ ала, о демэйнчэ отурмая, һеч данышмая да. Одур ки, Мүшкүлов ачыгы һалда сорушду:

— Сэн кимсэн, вэтэндаш?
— Мэн Фагырзадэйэм, йолдаш Мүшкүлов, танымадын?
— Неч фагыр адама охшамырсан.

— Ни... ни... Даһа сэннин янында да фагыр олаг! Өзүмүнкүсэн ахы, бэс Досту хала демэди? Кэрэк сэн мени беш бармагын кими танысан,— дейэ о, бармагларыны кэтириб Мүшкүловун көзлэри габагы-

на тутду вэ сол элилэ Мүшкүловун чибинэ кагыза бүкүлү бир шей өтүрдү,— дедим яныныза эли бош кэлмэйим. Хэрчликдир.

— Нэ, инди таныдым,— дейэ ири элини она тэрэф узаданда Фагырзадэ көзүнү дөйэ-дөйэ девикди. «Көрөсөн инди элини нийэ ачыр?»

Мүшкүлов тэкиллэ:
— Бэри вер, э,— деди.
— Нэйи?
— Делону.

— Бу саат, гадан алым, мэн элэ билдим башга зад...— дейэ говлугу чыхарыб Мүшкүлова верди. Мүшкүлов Фагырзадэнин сэнэдлэрини бир-бир ашыра-ашыра кагызлары сайырды.

— Бу эризе, бу да анкет, бэс бу нэдир? Нэ, тэрчүмейи-һал, чох яхшы,— о, даянды,— бэс хасийэтнама һаны?— дейэ сорушду. Фагырзадэ бир гэдэр кэкэлэди, анчаг тез өзүнү дүээлтди.

— Мэним хасийэтнамами Досту хала сэнэ демэди?

— Демэйнэ деди, инандым да, амма кэрэк ахырынчы иш еринден язылы олсун, сонра энкэл чыхар.

— Досту хала я инанмырсан?
— Инанмасам, һеч сэнни яныма гоярдым? Амма хасийэтнама кэрэк иш делосунун лап үстүнэ тикилсин.

— Эши, сэн Досту халанын чаны, мэним ишимн долашыға салма.

— Башын үчүн мүмкүн дейил. Өзүн дэ бу сэнэдлэри бир тэртэмиз, яхшы хэтлэ көчүр, гэшэнк бир папка я гой кэтир!

Фагырзадэ кабинеттен чыкты. Бир аз дурухду, истэди гайдыб Мүшкүлова багышладыгыны алыб бассын чибинэ, үрэйи кэлмэди. О, еримэк эвэзинэ сүрүнэ-сүрүнэ көһнө иш еринэ тэрэф йолланды. Элэ һей көтүр-гой эдирди: «Һеч дүня дагылса да Эминов мэнэ яхшы хасийэтнама вермэз. Бир дэфэ сэрхош олуб ишчилэрин маашыны вахтында алмадыгым үчүн тапшырыг, бир дэфэ гэпиклэри вермэди-ийм үчүн шифаһи төһмэт, үчүнчү кэрэ һэрэдэн үч-дөрд манат кэсди-иймэ көрэ рэсми төһмэт, дөрдүнчү, мэнэ пул вермэйэнлэрин маашыны үч-дөрд күн сүрүндүрдүйүмэ көрэ шиддэтли төһмэт, нэ билим кассадан 500 эксик чыхдыгына көрэ икинчи шиддэтли төһмэт... Эһ, зэһримарын сайыны да итирмишэм».

О, үмидсиз һалда элини еллэтди, йолун ортасында мыхланыб галды. Бу сэфэр Мүшкүловун мүдир олдугу тэһнизат идарэсини көзүнү габагына кэтирди. «Дэря вар, дэря, беш йүздэн юхары адама айда ики дэфэ мааш верэчэйэм. Нэрэсиндэн орта һесабла элли көпүк галса бу, айда бешчэ йүз, үзэ салыб һэр бириндэн һэр дэфэ дэ икичэ манат салдырсам, бунчугаз да икичэ мин манат, демэли, ики мин беш йүз. Экэр онларын арасында бир-ики йүз сэхавэтли адам олуб, һэрэси һэр дэфэдэ дөрд-беш манат атыб кетсэ элэ бундан да бир ярым мин кэлэр, йэни орта һесабла нэгд көз кими айда дөрдчэ мин асылыб гулагымдан. Экэр Мүшкүлов һэрдэн ишими мүшкүлэ салса итэ сүмүк атан кими онун да ағына аздан-маздан атарам, сэси хырт батар...».

О, Эминову ядына саланда енэ үрэйи нанэ ярпагы кими эсди. «Йүз өлчүб, бир бичмэсэ, лап элинин ичи кими эмин-архайын олмаса яхшы хасийэтнама вермэз, истэйирсэн көйдөн көй имам кэлсин». Элач йох иди. Фагырзадэ лап фагыр-фагыр өзүнү Эмин Эминович Эминовун янына етирди.

Фагырзадэ ичэри кирэндэ Эминов кагызлар арасында гурдаланырды. О, көзүнү бэрэлдиб бахды, чешмэйини чыхарыб сорушду:

— Нечэсэн, Фагырзадэ?
— Сэннин көлкөндэ доланырам,— дейэ о, назик гара богазыны бага бойну кими габага узадыб, иришди.

— Мэнэ көрэ гуллуг?
— Нэмишэ гуллуғунузда һазырам. Аллаһ сизин көлкөнизи бизим үстүмүздэн эксик эләмэсин. Амма бир фикрэ дүшмүшэм...

— Хейир ола?
— Аилэ вэзийэтим ағыр олдуғу үчүн... Сэһһэтим йол вермэди-ийнэ көрэ артелин кассирлийиндэн чыхмаг истэйирэм. Нэрчэнд сизин кими киши руйи-зэминдэ йохдур, амма, анчаг ки...

— Демэли биздэн кетмэк истэйирсэн?

— Экэр ичазэ вэ хасийэтнама версэниз!..

Бу сөзлэри эшидэндэ Эмин Эминович бир янда, Фагырзадэ исэ башга тэрэфдэ фикрэ кетдилэр. Фагырзадэ дүшүнүрдү: «Бу эви йыхылмыш дүз бир ая кими нэ һэ дейэр, нэ дэ йох, ахырда да элэ шей язмаз ки, ондан хейир чыксын».

Эмин Эминович дэ фикирлэширди: «Нэрчэнд динмэз адамдыр, амма зир-зибили дэ чохдур. Инди ки, кедир, гой кетсин. Сонра элэ бир энкэл дүээлдэр, һеч алтындан чыхмаг олмэз. Кетсин орада нэ гэлэт элэйир элэсин, мэнэ нэ». О, башыны галдырыб бир дэ сорушду:

— Доғрудан кетмэк истэйирсэн?
— Экэр яхшы хасийэтнама олса, кедэчэйэм.

— Эризе яз! Элэ бу саат! Кативи дэ чагыр хасийэтнама тэртиб элэсин.

— Элэ бу дэгиғэми?
— Бэли, бу дэгиғэ.

Фагырзадэ гулагларына инанмырды. Бир дэ ағына кэтирди ки, йэгин элэ хасийэтнама язачаг, мени һеч ит бахандан да бахмаға гоймаячлар. О, үзүнү Эминэ тутду.

— Бэс нечэ язсын?
— Нечэ истэсэн элэ, өлмэмишэм ки!

— Бах, сэнэ бу фагыр чаным гурбан, ай гага,— дейэ Эминэ разылыг билдирэн Фагырзадэ бир көз гырпымында дэвэ дайлағы кими динкилдэйиб катиби чагырды. Эмин Эминович эллэрини даркөдөк шалварынын чиблэринэ гоюб кэзинэ-кэзинэ диктэ этди... «Фагырзадэ чох интизамлы вэ намуслу ишчи олмушдур. О, коллективин бөйүк һөрмэтини газанмыш, тэмиз вэ инанылмыш адамдыр».

— Ағына гурбан олум, ай гага, сэнэ кэлэн гада-бала мэним бу үрэйимэ төкүлсүн!

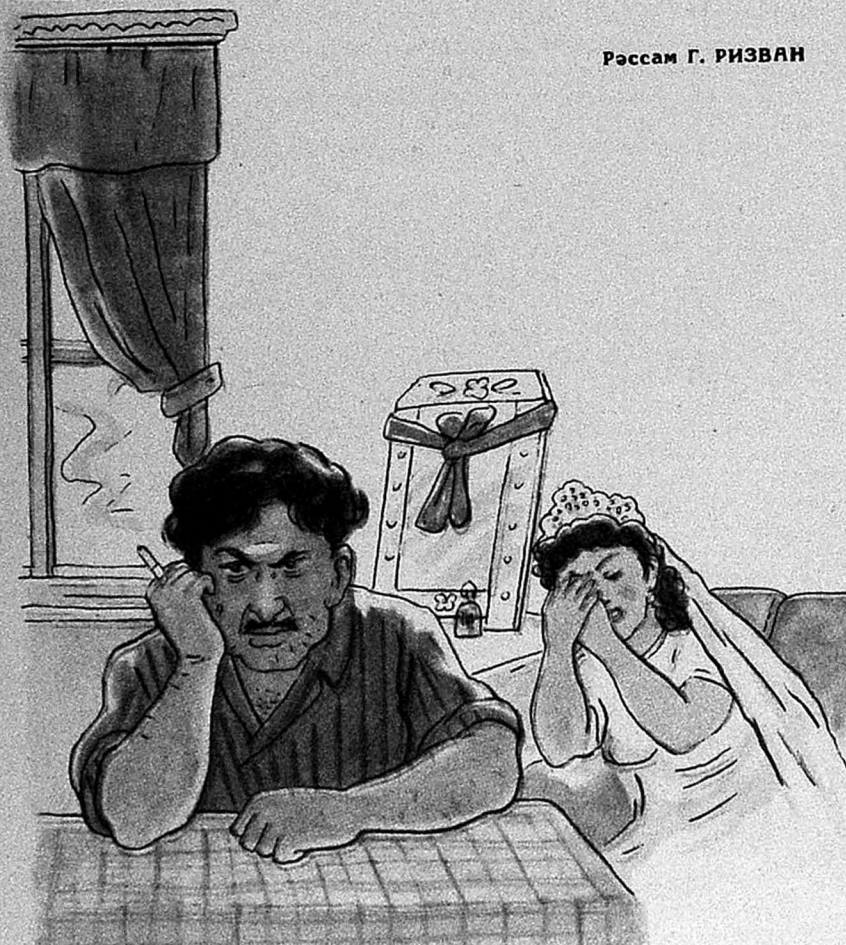
Хасийэтнама язылды, гол гоюлуб мөһүр басылды. Идарэдэ һеч кэс көзүнэ вэ гулагына инанмырды.

— Аллаһ сэннин эвини йыхсын, мэним эвими сэн йыхдын. Эминов, экэр сэн, яхшы хасийэтнама вермэсэйдин Фагырзадэ кими элнэйри адамы мэн ишэ көтүрмэдим ки, ики айда он мин манат даш-баш элэсин.

— Өз эвин алт-үст олсун, сэн сну ишэ көтүрмэсэйдин мэн дэ хасийэтнама вермэздим, инди дэ испалкомун рэясэт һей'этиндэ мөсэлэмэ бахмаздылар.

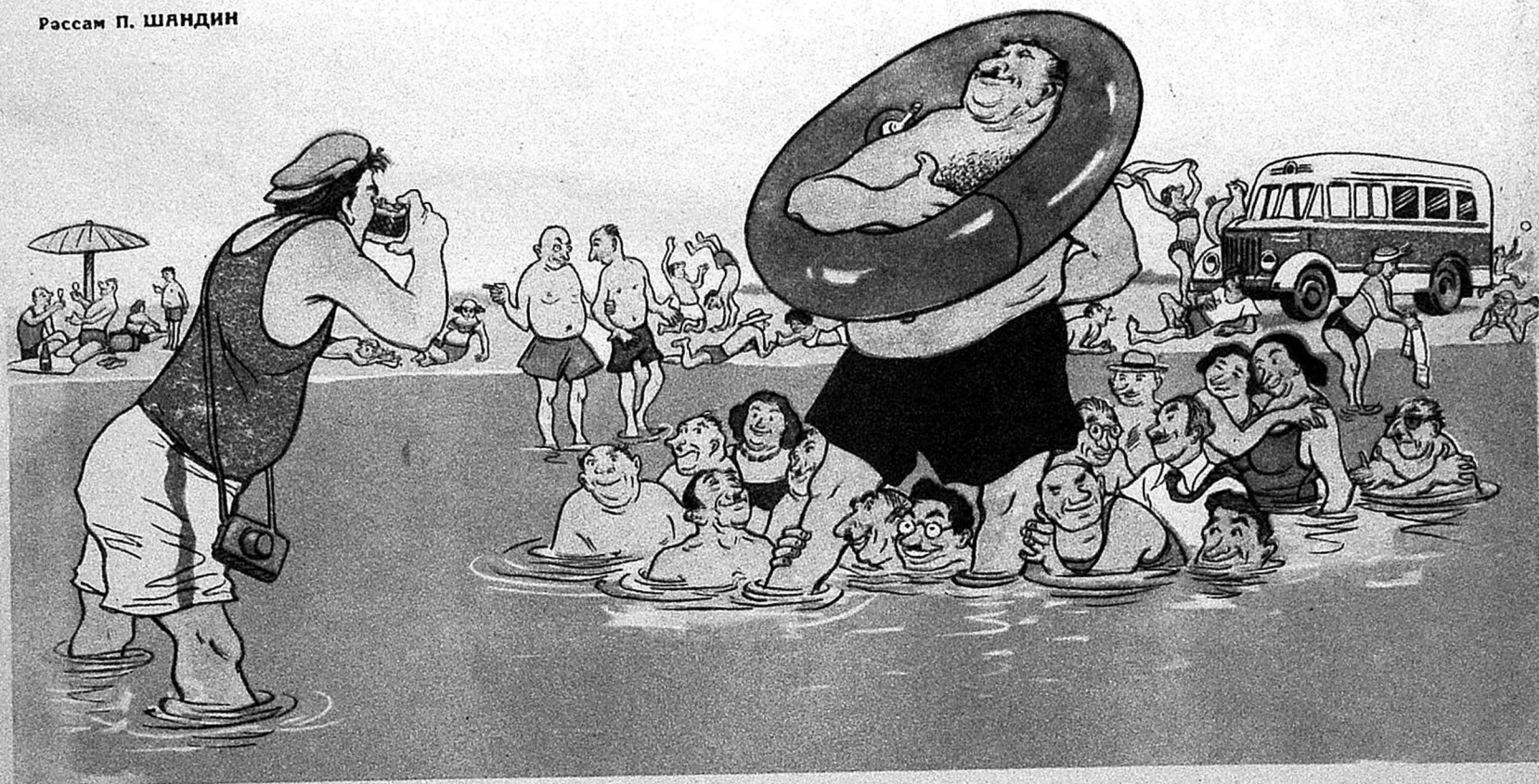
Онлар ичэриден чох пэжмүрдэ һалда чыхдылар, рэясэт һей'этиндэ онлара элэ бир хасийэтнама язмышдылар ки, өмүрлэринин сонуна кими дады дамагларындан кетмэйчөкди. Лакин бу заман плов газаныны дэмэ гоюб Эмин Эминовичлэ Фагырзадэни көзлөйөн Досту ханымын һеч шейдэн хэбэри йох иди...

Байрам БАЙРАМОВ.

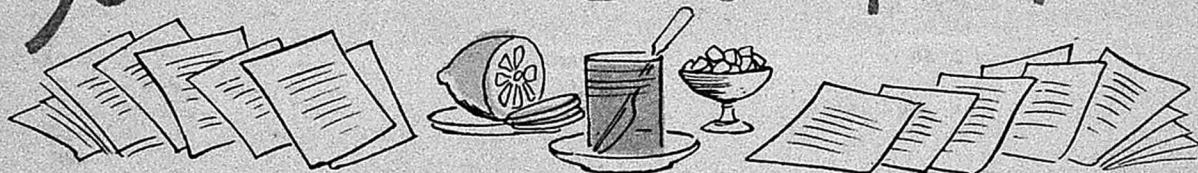
Рэссам Г. РИЗВАН

— Рэһмэтлик атам дейэрди ки, лап биринчи күндөн арвадын көзүнүн одуну алмаг лэзымдыр. Гой атамн руһу шад олсун, вэсийэтини элли фаиз еринэ етирмишэм.

— Рәислә бир ердә шәкил чәндирмәйә яман һәвәсим варды, һейф ки, бу ялтаглар яхшы ерләри тутублар.

Пашаевын әмрләри

— Атамызы өлдүрмүшүк ки, коруна анд ичәк. Бу бойда идарәнин мүдирин оласан, күндә үч дәфә чай да ичмәйсән—дейә, Евлах тикинти трестинин рәиси Пашаев мүнәсибин үстүнә гышгырды:— Билрән нә бойда идарәйә рәһбәрлик эдирәм? Бир учу тутдун Көйчайдан, Нухадан, кәлдин бу тәрәф Гарякин, Бәрдә... бүтүн бу районларын инашаатына мән чаваб верирәм. Чай ичмәйи дә мәнә чох көрүрсән? Чавап гыздыр, катиб-машинистка ады илә ишә көтүрмүшәм ки, мәнә чай дәмләсин, өзүм дәмләмәйәчәйәм ки!

Баш мүнәсиб енә дә инадындан әл чәкмәди.

— О гыз машында яза билмир ахы, ишләмәйә-ишләмәйә нечә мәвачиб верим.

— Машында яза билмир, чайы ки, дәмләйә билир, мәнним үчүн хәрәк гыздыра билир...

— Йолдаш Пашаев, гануну поза билмәрәм.

Пашаев элини стола чырпыб гышгырды:

— Бурда рәис мәнәм, я сән?

— Сән рәиссән, мән дә мүнәсиб. Пула мән дә чавабдәһәм. Әкәр истәйрсиниз ки, буюругунузда бир адам дурсун, штатда очагчы ери вар. Гызын әмрини дәйишин. һәм печләри галар, һәм дә сизә чай гояр.

— Бах, бу ағыллы сөздүр. Де, тез әмри дәйиш, кәтир гол чәким.

Мүнәсиб кетди. Пашаевин мұавини Мейди Әһмәдов тез бир стәкан чай төкүб столун үстүнә гойду. Чибиндән луму чыхарыб кәсди, рәисинин чайына салды.

— Өлмәмишәм һа, дәрәд чәкирсиниз. Сизин чайынызы өзүм дәмләйәчәйәм. Чанын үчүн, йолдаш Пашаев, сиз мәнә о гәдәр яхшылыг әләмисиниз ки, өләнәчән ядымдан чыхмаз. Балача бир мұәллим идим. Ихтисасым олмая-олмая мәнә көтүрүб бөйүк бир тикинтийә рәис мұавини тә'йин әтмисиниз. Аллаһа шүкүр, инди кагызлара гол чәкирәм, адамларын үстүнә гышгырырам, машына минирәм, күзәрәным да һеч пис кечмир, иналлаһ...

Пашаев юмшаг креслода отуруб лумулу чайыны ичирди. План шөбәсинин рәиси элиндә бир кагыз дахил олуб кишинин овгатына соған доғрады.

— Йолдаш Пашаев—деди,—тикинти ишләри пис вәзийәттәдир. План чәми-чүмләтаны 54 фаиз өдәниб. Кечән ил дә белә биабырчылыг олду. Дейирәм бәлкә өзүнүз бир районлара чыхайдыныз.

Пашаев ачыглы-ачыглы план шөбәси рәисинин үзүнә бахды:

— Сәфиев Әһмәдә де мәнним әвзәимә кетсин. Мүнәндис вәзифәсиндә ишләйир, һавайы ерә она мәвачибни нийә веририк.

— Әһмәд Сәфиеви биз мүнәндис әләмишик, онун ихтисасы аграрномлуглур.

Пашаев аяға галхыб кәзинди.

— Кабинетдән айрыла билмирәм,—деди.—Тикинти саһә рәисләринә тапшырыг вермишәм ки, күндә үч дәфә мәнә телефон васитәсилә «сводка» версинләр. Кетсәм бәс телефона ким чаваб версин.

Бу заман катибә элиндә бир гәзет пәжмүрдә һалда кабинетә кирди.

— Хәбәриниз вармы, йолдаш Пашаев, Көйчай тикинти идарәсинин баш мүнәндиси һүмбәт Наибову исрафчылыг үстә гәзетдә биабыр эдибләр.

— Доғрудан?—дейә, Пашаев гәзети алыб бахды, бир гәдәр фикрә кетди, сонра катибәйә үз тутду:

— Биабырчылыгдыр, биабырчылыг. Көр нәләр язырлар. Тикинти материаллары дағыдылыр, инашаат планы еринә етирилмир, дәвләтин пуллары һара хәрчләнир мә'лум дейил. Баш мүнәндис Набов она тапшырылан ишә мәс'улийәтсиз бахыр... Бәли, Набов да белә имиш—дейә Пашаев һирсли-һирсли отагда кәзинир, нә исә фикрләширди. Отагдакылар элә билирдиләр ки, Пашаев Набов һаггында шиддәтли чәзә тәдбири көрәчәк, онун ишдән чыхарылмасы, мәнкәмәйә верилмәси бәрәдә әмр язацаг. Пашаев бирдән даянды, кур сәслә катибәсинә деди:— Отур, гәләми ал элинә яз: Әмр нөмрә 36. Бөйүк исрафчылыг әтдийинә көрә Көйчай тикинти идарәсинин баш мүнәндиси һүмбәт Набов вәзифәсиндән азад олунсун, трестин сәрәнчәмына көндәрилсин вә Евлах тикинти трестинә баш мүнәндис тә'йин әдилсин.

Катибә тәәччүблә Пашаевин үзүнә бахды:

— Бу әмрә көрә бизә нә дейәрләр, йолдаш мүдир?

— Неч зад демәзләр. Набов чанлара дәйән оғландыр. Юхарыя мә'лумат верәрик ки, ишдән көтүрүлдү вә мәнкәмәйә верилди. Ким кәлиб бизи йохлаячаг.

Катибә күлүмсәди:

— Сиз нә гәлбикөйрәк адаммышыныз. Дост гәдрини сизин кими һеч кәс билә билмәз. Бу саат әмрин үзүнү машында чыхардым, кәтирим.

Пашаевин белә әмрләри чох олур. О, 1 нөмрәли тикинти идарәсинин баш устасы һәсәнбәйову тикинти материалларыны оғурлайыб кәнар шәхсләрә сатдыгына көрә ишдән чыхарыб вә мәнкәмәйә верилмәсини әмр эдир. Эртәси күнү һирси соююр, ялныз чинайәткарын иш ерини дәйишмәклә она гулабурмасы верир.

Кадр ишләрини бәрбад һала салан Мустафаеви ишдән говур вә бир айдан сонра әмрини ләғв эдир, енә дә ону өз вәзифәсинә гайтарыр.

Пашаевин әмри илә һәминки аграрном дөнүр мүнәндис олур, һәтта идарәнин катибәси Зоя трестин баш техниклийинә тә'йин әдилди.

Бу чүр кадрларын сайәсиндә районда биналар илләрлә ярымчыг галыб баша чатдырылмыр, тикиләнләр дә вахтсыз-вә'дәсиз гочалыр, бөзиләри дә ахырда учуб дағылыр, өмрүнү Пашаевә бағышлайыр.

М. ГАРЯКИНЛИ.

ГАРА КӨПӨН ВӘ ИШЫГ ПУЛУ

Гарадаг дөмир йол станциясынын рәиси Мәммәдовун һайәтиндә, лап гапы ағзында бир зырпы гара көпәк кечә-күндүз зәнчир кәмирир. һайәтә кирмәк истәйәнләрә эв саһиб эввалчә пәнчәрәдән бахыр, дөшүнә дүшән олса гапыны бир дәфә ачыб-өртүр. Ит дө ишини билиб, сақитләшир. Элә ки, гапы ачылыб-өртүлмәди, һүнәрин вар гара көпәйин әлиндән яханы гуртар... Бу гара көпәйин сайәсиндәндир ки, Мәммәдов ил ярымлыг ишыг пулуну вермир.

Гапыя кәлән мантиорлара:

— Экәр кишилиийниз чатырса, һайәтә кирин, пулуңузу алын,—дейир.—Амма габагчадан хәбәрдарлыг әдирәм, һа, гара көпәйин һәркәтләринә мән чаваб вермәйчәйәм!

Мантиорлар да бир гара көпәйә, бир дә Мәммәдова бахыб кедирләр.

Әләт дөмир йолу электрик тәсәруфатынын рәиси Я. Коноваловун исә гара көпәйи йохдур.

О, «ит сахламаг, артыг хәрчдир»—дейир вә доггуз йүз алтымыш манат электрик пулуну сахлайыб вермир. Ондан электрик пулуну истәйәндә:

— Мән ишыга пул верим?!... Мән энеркетикәм... Өзүм дә рәис...

Биләчәридә Коноваловла янашы бинада яшаян, станциянын баш диспетчери Бәдәлов да гоншусунун сөзүнә һагг вериб мантиорлара дейир:

— Кишини һирсләндирмәйин, рәисдир... О, мән, станциянын мүнәндиси һачыев... Биз ишыг пулу вермәсәк дә кечиб кедәр...

Бәдәлов доғру дейир, вахт кечиб кедир вә бөйүк вәзифәли адамлар электрик энержиси пулуну вермирләр... Бу да онлар үчүн кечиб кедир...

Н. НОВРУЗЗАДӘ

ГОНШУН ПИСДИР, КӨЧ ГУРТАР

Азәрбайчан дөмир йолунда мүнәттиш вәзифәсиндә ишләйән Абузәр Баба оғлу һачыев өвиндә мөһкәм һаһар этдикдән сонра ағзыны силиб арвадына үз тутду:

— Күлчөһрә, папагымы бура кәтир көрүм, план чәкмәк истәйирәм.

— Киши, папагысы план чәкә билмирсэн?— дейә арвад аяга галхыб әринин мүнәттишлик папагыны кәтирди. Абузәр папагы орталыга гоуб шәһадәт бармагыны да алына даяды.

— Арвад аталар дейиб ки, бир мүнүм иш көрәндә эввал-эввал папагыны гой габагына яхшы-яхшы фикирләш! Инди стур көрәк нечә мөсләһәт билирсэн...

Күлчөһрә отурду, тәччүблә әринин үзүнә бахды вә «бу киши мүнәндиси дейил, архитектор дейил, дөмир йолунда билет йохлаян адам нә план чәкәчәк?»—дейә маддым-маддым көзүнү дөйдү.

Абузәр дәрин фикрә кетди, көзләрини бәрәлтди, һалдан-һала дүшдү. Каһ гашларыны чатды, каһ додагалты киминләсә сөйүшдү, гызарды, бозарды, бәрәдән юмругуну элә чырпды ки, папагы хамыр кими ястыланды. Арвад бир күнчә гысылыб горха-горха деди:

— Киши, сәнә нә олуб? Бир дөгигәнни ичәриндә нийә белә өзүндән чыхдын?

Абузәр өзүнә кәлдикдән сонра күлә-күлә арвады баша салды.

— Горхма, өзүмдән чыхмамышам, мәшг эләйирәм.

— Киши, мәшг нәдир?

— Арвад, билмирсэн мәшг нәдир? Артистләр театр чыхаранда габагчадан һазырлашырлар, мән дә истәйирәм бурада элә театр чыхарам ки, аләм тамашасына кәлсин.

Күлчөһрә ериндә гуруду галды. «Дейәсэн кишинин гыздырмасы вар? Каһ мүнәндиси олур план чәкир, каһ артист олур мәшг эләйир, көрәчәкли күнүмүз вармыш!».

Абузәр һачыев көрдү ки, арвад онун мәгәддини снә баша дүшмәди.

— Бәри кәл, ай гыз!—дейә фикрини аялтамага башлады.—Гоншумуз Хәдичәнин дә әри өлүб, София Чанумованын да. Демәк икиси дә дулдур.

Арвад тәрс-тәрс әринә бахыб ачыгланды.

— Дул арвадларын дәрдини чәкмәк сәнә галыб? Бары ушаглардан утан! Айыб дейилми?..

— Арвад, бир сөзүмүн дагына гулаг ас! Үрәйинә гара фикирләр кәлмәсин. Дейирәм бу дул арвадларә элә бир диван тутаг ки, башларыны көтүрүб гачсынлар, биротаглы Абузәр дә дөнүб олсун үчотаглы.

— Фикрин яхшы фикирдир, анчаг баш тутса!.. һәчәр депутат, София Чанумова да мүнәллимә, онлара сәнин күчүн чатар?..

Абузәр күлдү, арвадыны инандырды ки, кишини чох да маймаг билмәсин. «Йәни о гәдәр өлү олдум ки, ики дул арвадла да бачармадым? һәр һалда кишиям... Киши арваддан горхмаз...».

Күлчөһрә әринин планыны бәйәнди. О күндән Бақыдакы Рылеев күчәси 37 нөмрәли әвдә пулсуз тамашалар башланды. Абузәр һачыевлә гоншуларын вуршмасына нәинки һәммин бинада яшаянлар, һәтта күчәдән кечәнләр дә йығышыб бахыр. һәр дәфәки күләшмәдә Абузәр һачыев галиб кәлир, 37 нөмрәли эвин чемпиону адыны алыр. Ишә милис шөбәләри гарышды, бир шей чыхмады. Район партия комитәси гарышды, нәтичәсиз галды.

Абузәр һачыеви идарәләрә чагырыб онун тәгсирини үзүнә охурлар, о, мәзлум-мәзлум бахыр, башыны сағ чийиннә тәрәф әйиб әлләрини дөшүнә гоюр вә ону данлаянларын сөзүнү тәсдиг әдир:

— Дүз буюурсунуз! Мүгәссирәм, гоншуларым дейир мән писәм, сағ олсунлар! һаглыдырлар, мән писәм, арвадым да писдир, биз давакарыг, нейәк, гой элә олсун... Аталар дейиб «дишин ағрыды чәк гуртар, гоншу писдир, көч гуртар». Демирләр биз писик, гой көчсүнләр, бизим кими пис гоншудан яхалары гуртарсын. Дүз демирәмсә, дейин дүз демирсэн.

М. ГАФУРОВ.

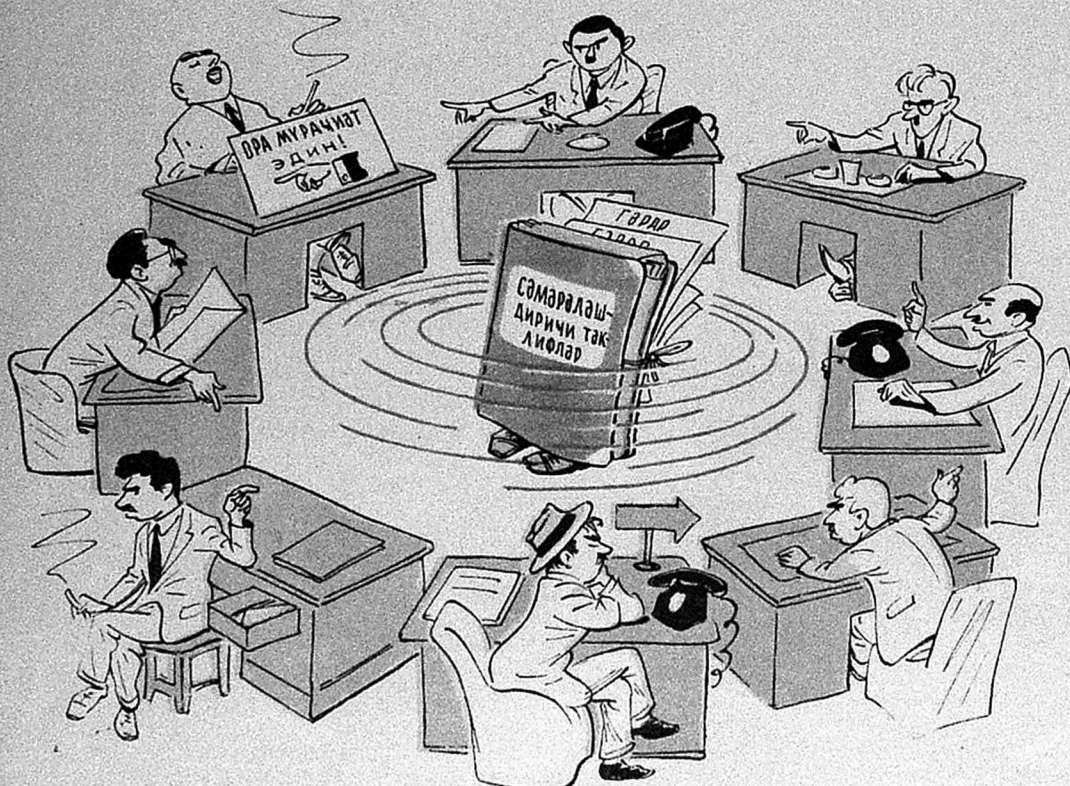
Гайгыкеш оғул

— Нечә йолдур ай оғул,
Мән сәни данлайырам.
Һәр дәфә дейирсэн ки,
Сәһвими анлайырам.
АТИ-йә дахил олдун
Үч ай охудун анчаг.
АЗИИ-дә «истәмирәм.
Дедин—мүнәндис олмаг
Университетә дә кирдин,
Тутмадын орда гәрар.
Инди дә АПИ-дәсэн.
Оғул, нә баһанән вар?
Утандырмырмы сәни
Зачот китабчандакы,
Үзүнә күлүмсәйән
Әйри гуйруглу ики?
— Атачан, сөз верирәм.
Буна әмин ол ки, сән!

Нәвбәти имтаһанда
Лап беш алачағам мән.
— Аферин, онда оғлум,
Сәндән разы галарам.
Бир һәдийә олараг
Гызыл саат аларам.
Оғланын үрәйиндән
Хәбәр верди бу сөзләр.
О, севинчдән ятмады,
Кечәни сүбһә гәдәр
Лакин пәшиман кәлди
Нәвбәти имтаһандан.
— Оғул, нә алдын?—дейә—
Ата сорушду ондан.
— Дәдә, нә оғулам ки,
Гайгына мән галмайым.
Гәсдән ики алмышам
Сәни хәрчә салмайым.
Рүфәт ӘҺМӘДЗАДӘ.

Рәссам В.С. ТЕРНАВСКИ

Өтүр-өтүр

Ит Әвгулары

Әли ағачлы адамларын тәрпәнишиндән һисс олунурду ки, дәһшәтли бир оюн башланачагдыр. Онлар әһтиятла һәрәкәт әдиб гаш-көзлә бир-биринә ишарә верир, пычылты илә данышырдылар.

— Мәммәд, даянарсан гапыда, Абрам, сән дә кәсәрсән барынын үстүнү...

— Мән еримдә топ кими даянмышам. Ит нәдир, һеч шир-пәләнк дә кәлсә ағачымын алтындан саламат чыхмаз.

— Ай бәрәкаллаһ, галан ушаглар, сиз дә ағачларынызы тараз сахлайың! Бир, ики, үч дейәндә гузгун лешә чуман кими шығыйн көлкәликдә ятан итләрин үстүнә.

— Йолдаш мүдир, хейир демәсән шәр кәлмәз, бу итләрдән көзүм сү ичмир ахы? Әввәла саһибсиз итә охшамырлар, икинчиси дә ки...

Сөһбәт мүдирин хошуна кәлмәди:

— Кәс сәсини! Күн-күнортә олуб чәми доггуз дәнә күчүк тутмушуг.

— Йолдаш мүдир, бурдан бир екә пишик кечир! Ичәзә вер кедиб ону тутум.

Бу сөз мүдирин бир аз да һирсләндирди.

— Намыныз дағ бойда икидләрсиниз, амма күчүнүз пишия чатыр... Сөһбәти узатмая! Ай кәдә Иляс, гапыны бас! Көндәр гочаны, тутсун бачаны, Әли орадан, Вәли бурадан, тутун вурун, гоймайың! Нүчүм!

Ағачлар көйдә ойнады, дәстә һай вуруб, һеч кәслә иши олмаян, ағач көлкәсиндә далдаланыб ятан языг итләрин үстүнә шығыянда итләр дик атылыб кәнара сычрадылар.

— Адә гойма!

— Вур гычы сынсын, онда гача билмәз.

— Вур өлдүр, ганлары һалалдыр!

Азәрбайчан Дөвләт Консерваториясынын һәйәтиндә башланан бу сәс-күй синифләрдән кәлән мусиги сәсләрини батырды. Күчәдән кечән адамлар мәнәчәрин далындан тамашая топлашдылар. Синифләрдә дәрәс кечән тәләбәләр пәнчәрәләрдән бойландылар... Ағачларын зәрбәсиндән зинкилдәйән итләр хейли вахт һәйәтдә о тәрәф-бу тәрәфә гачандан сонра консерваториянын гапысыны ачыг көрүб ора пәнәһ апардылар. Әли ағачлы адамлар да һуррай дейиб ора чуманда гапычы онлары ичәри бурахмады.

— Сизә итләри тутун дейибләр, даһа чамаатын көзү габағында вуруб өлдүрүн демәйибләр?!

— Чаны чыхсын, ағачымызын алтындан гачмасын.

Бир аздан сонра әли ағачлы адамлар консерваториянын мәртәбәләрини кәзиб ора-бураны ахтарырдылар. Бирдән 3-чү мәртәбәдә һай-күй голду.

— Адә бурдадырлар... тут кәлди.

— Гача билмәзсән!

— Илишдир дәйәнәйи.

Гыса мүддәтли кәркин мүбаризәдән сонра әли ағачлы адамлар итләрә галиб кәлдиләр вә баш-көзү дағылмыш, гычлары сынмыш итләри сүрүкләйиб консерваториядан чыхардылар.

Беш лагигәдән сонра исә яхындакы автомат телефонла фабрика директоруна рапорт верилрди:

— Данышан мәнәм, зир-зибил сехини мүдирин Бүнядзәдә! Бизи тәбрик элә биләрсиниз, йолдаш Топлишвили! Консерваториянын һәйәтиндә яшәян ики баш ит өлдүрүлмүшдүр.

Иггин охучулар ахырынчы чүмләләри охуянда фикирләшәчәкләр ки, фабрик һара, ит тутмаг һара!.

Бу мәсәләйә элә өзүмүз дә мәәттәл галмышыг. Нә тәһәр олуб ки, белә олуб?!.. Нә тәһәр олуб ки. Бақыда Сталин районунда ерләшән 1 нөмрәли дәри-галантерея фабрика аяггабы тикир, чамадан вә сумка һазырлайыр, бир дә ки, шәһәрдә ит-пишик тутур.

Һеч көр дәхли вар?

Ч. АСЛАНОВЛУ.

Редактор—Әвәз Садыг.

Редакция һейәти: М. Абдуллаев, И. Ахундов, С. Гәдирзәдә, К. Казымзәдә, С. Мәликов, Г. Мәммәдли, И. Нәчәфгулу, М. Раһим, С. Рәһман, С. Рүстәм.

«Коммунист» гәзетинин нәшри. Редакциянын адреси: Бақы, Коммунист күчәси. 11/13, 4-чү гапы, 2-чи мәртәбә. Тел. 2-67-17. Абуна гиймәти: айлығы 3 манат.

M.F. Axundov adına
Azərbaycan Milli
Kitabxanası

ФГ 05358. Сифарш № 377 Тиражы 40.000. Кагыз форматы 70x1/2 Чана нмзаланмыш 10/VII-56

Азәрбайжан ССР Мәдәнийәт Назирлигинин 26 комиссар адына мәтбәәси, Бақы, Әли Байрамов күчәси, № 3.

1822

— Йолдаш сәдр, яслинин тикилишинә нә-вахт башлаячагысыныз?

— Рәһмәтлийин гызы, көрүрсән ки, беш илдир клубун бинөврәсини гоймушуг, диварыны галдыра билмирик, бу һай-һарайда ясли яда дүшәр?

КИРПИ КӨМӘК ЭЛӘДИ

«Пайчыларын чаны сағ олсун» (1956-чы ил, № 8), сәрләвһәли фел'етонда Губадлы район истеһлак чәмийәтиндә узун илләрдән бәри ейинтиләрә йол верилмәси һаггында язылмышды.

Губадлы район партия комитәсинин катиби С. һүсейнов йолдаш редакциямыза языр ки, фел'етонда көстәрилән фактлар доғру чыхдыгына көрә район истеһлак чәмийәтинин сәдри Мисир Бабаев, раймагын мүдирин һачы Мәмшишов, мәркәзи амбар мүдирин Әлиш Ибраһимов, емәкхана мүдирин Билал һасәнов вәзифәләриндән көтүрүлмүш вә тичарәт ишини яхшылашдырмаг үчүн бир сыра тәдбирләр көрүлмүшдүр.

Журналымызын биринчи нөмрәсиндә «Удузанлар» сәрләвһәли фел'етонда гумарбазлыгла мәшгул олан бир сыра тичарәт ишчиси тәнгид әдилрди.

Азәрбайжан ССР тичарәт назиринин мүавини С. Мирзәев йолдаш редакциямыза хәбәр вермишдир ки, Икинчи Бақы ейинти тичарәтинин ишчиси Р. һүсейнов, Бақы емәкхана вә гәһвә трестинин буфетчиси Ә. һәятов, Бақы, ашханалар трестинин бәзә мүдирин Ә. Исмайылов, Кировабад тичарәт шә'бәсинин рәиси С. Гулиев, Кагановичнефт мә'дәнләри идарәси ОРС-нун буфетчиси Т. Рәһимов ишдән чыхарылмышдыр.

Журналымызын 10-чу нөмрәсиндә дәрч әдилмиш «Йолдаш Кирпи» сәрләвһәли мәктубда, Евлах автобазасынын 85-42 нөмрәли автобусуну сүрән шоферин фырылдаглары вә ганунсуз һәрәкәтләри һаггында язылмышды.

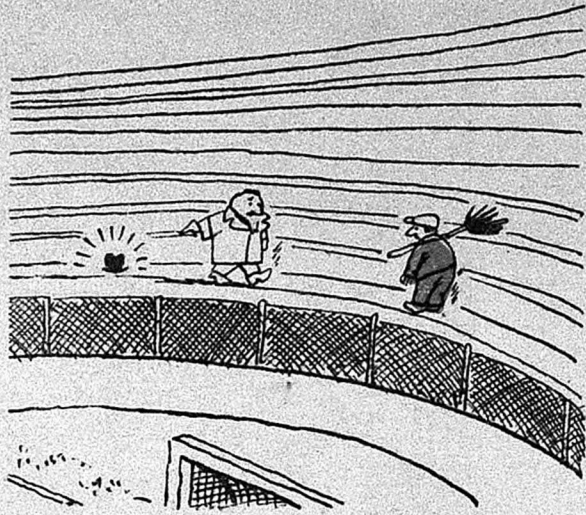
Автобазанын рәиси Сейидов йолдаш редакциямыза хәбәр верир ки, һәммин мәктуб база ишчиләринин үмуми йығынчагында мүзакирә олунмуш вә тамамилә доғру язылдыгы мүййән әдилмишдир. Сәрнинишләрә мәдәни хидмәти яхшылашдырмаг үчүн бир сыра тәдбирләр көрүлмүш вә 85-42 нөмрәли автобусун шоферинә инзибати чәзә верилмишдир.

Гутгашен районундакы Нич кәнд истеһлак чәмийәтиндә бир груп әлиәйри адамларын ишләмәси һаггында алдыгымыз мәктуб тәдбир көрүлмәк үчүн РИК-ә көндәрилмишдир.

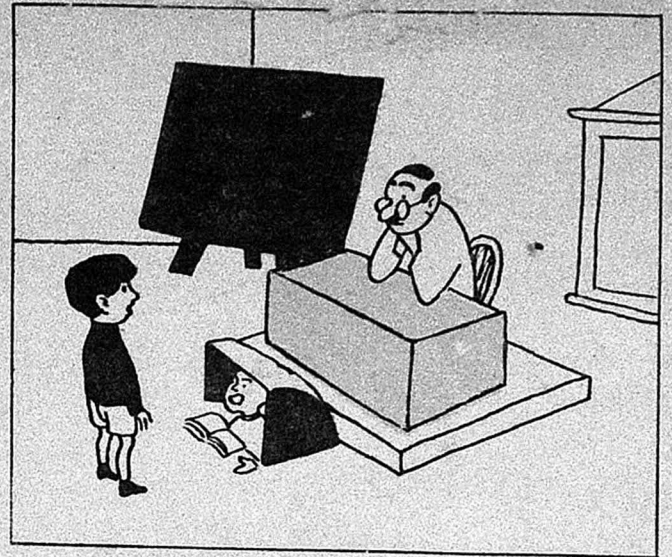
Гутгашен РИК сәдри Казымов йолдаш редакциямыза языр ки, мәктубда көстәрилән фактлар доғру олдуғуна көрә ашхана мүдирин Көйүш Шамхалов, сатычылардан Мехак Манчиян, Рамазан һәмидов, буфетчи Керан Авакимов, тәдарүкчү Гриша Атаян вәзифәләриндән көтүрүлмүшләр.

Дуғославиң Амор

(Сатирик журналлардан)

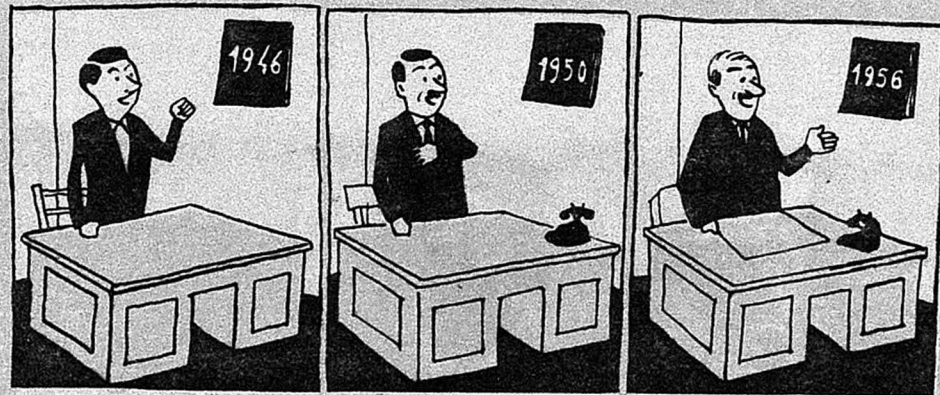
Мән сабаңкы оюна ер тутмушам

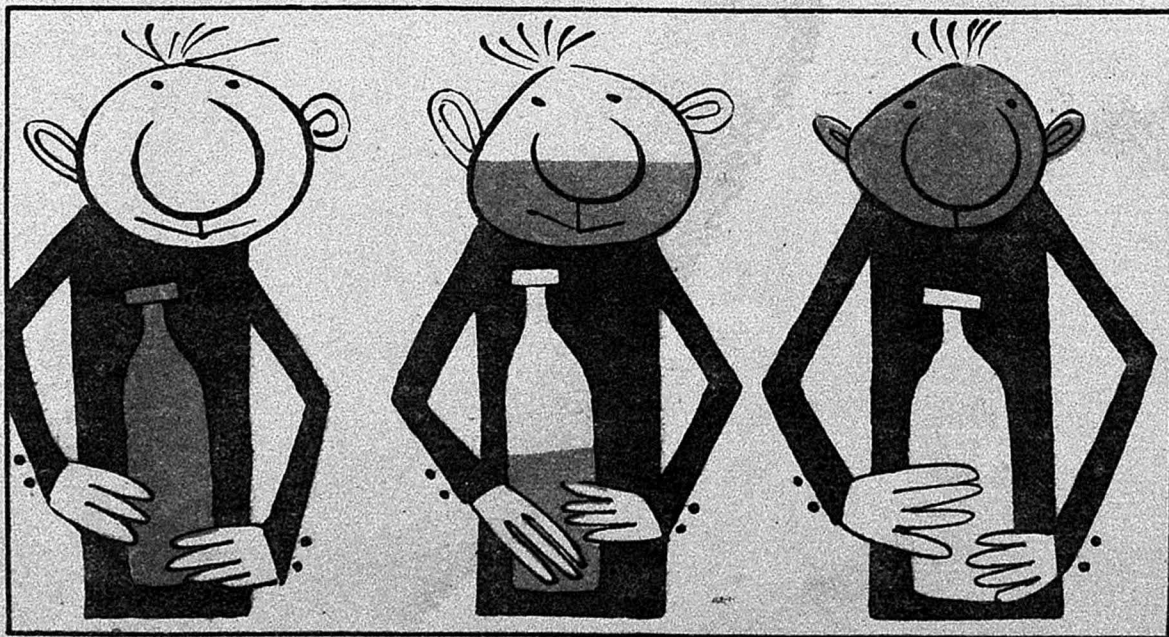
Шанирдләрин арзусу

Мән анчаг сәни сеvirәм, әзизим!

Биз чаванлар ... Биз чаванлары ... Биз чаванлара ...

Сәрхошлуг һаггында сөзсүз шәкил